II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. februar 2009

om statsstøtte C 55/07 (ex NN 63/07, CP 106/06) indført af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland — Statsgaranti til BT

(meddelt under nummer K(2009) 685)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2009/703/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i henhold til ovennævnte bestemmelser [1] og under hensyntagen til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Denne sag vedrører statsstøtte, som Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, i det følgende benævnt »Det Forenede Kongerige«, har indført til fordel for BT plc, i det følgende benævnt »BT« medmindre andet er anført. BT er et aktieselskab registreret i England og Wales. British Telecommunications plc er et datterselskab, der er fuldt ud ejet af koncernen BT Group plc, og det omfatter stort set alle BT-koncernens forretningsaktiviteter og aktiver. Som efterfølger til det offentlige selskab British Telecommunications blev det inkorporeret i England og Wales som et aktieselskab, der var ejet fuldt ud af Det Forenede Kongerige, som følge af loven om telekommunikation af 1984 (Telecommunications Act 1984). I perioden fra november 1984 til juli 1993 solgte Det Forenede Kongeriges regering alle sine aktier i British Telecommunications plc ved tre offentlige udbud.

[1] EUT C 15 af 22.1.2008, s. 8.

1. PROCEDUREMÆSSIGE ASPEKTER

(2) Den 26. april 2006 indgav en af BT's konkurrenter, som har anmodet om, at oplysningerne behandles fortroligt, en klage over den garanti, som ministeren med ansvar for statsgarantien (Crown guarantee) stillede BT. Ved e-mails af 24. maj 2006 og 22. juni 2006 sendte den pågældende konkurrent Kommissionen yderligere oplysninger.

(3) Den 18. maj 2006 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til Det Forenede Kongeriges myndigheder, som svarede ved brev af 18. juli 2006.

(4) Den 21. december 2006 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger. Efter en forlængelse af fristen svarede myndighederne i Det Forenede Kongerige ved brev af 27. februar 2007.

(5) Den 26. marts 2007 blev der på myndighederne i Det Forenede Kongeriges anmodning holdt et møde med de advokater, der repræsenterer bestyrelsen for BT's pensionsordning, i det følgende benævnt »BTPS«. Der blev fremsendt yderligere oplysninger pr. e-mail af 10. maj 2007.

(6) Den 10. maj 2007 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til Det Forenede Kongeriges myndigheder. Efter en forlængelse af fristen og et møde, der fandt sted den 11. juni 2007, svarede Det Forenede Kongeriges myndigheder ved brev af 19. juni 2007.

(7) Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 3. august 2007. Efter en forlængelse af fristen svarede myndighederne i Det Forenede Kongerige ved brev af 3. oktober 2007.

(8) Den 28. november 2007 vedtog Kommissionen en beslutning, som den meddelte Det Forenede Kongerige, hvori den konkluderede, at statsgarantien, for så vidt angår BT's pensionsforpligtelser i tilfælde af insolvens, ikke udgør statsstøtte ifølge EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og hvorved den samtidig indledte en formel undersøgelsesprocedure af visse foranstaltninger, der er knyttet til den statsgaranti, som BTPS har.

(9) I e-mail af 30. januar 2008 kommenterede Det Forenede Kongeriges myndigheder Kommissionens beslutning.

(10) Efter offentliggørelsen af beslutningen af 28. november 2007 modtog Kommissionen bemærkninger fra følgende interesserede parter: UK Competitive Telecommunications Association (»UKCTA«), en handelsforening, der repræsenterer telekommunikationsoperatører, som konkurrerer med BT, den oprindelige anonyme klager, BT og BTPS. Deres bemærkninger blev sendt til Det Forenede Kongeriges myndigheder den 25. marts 2008.

(11) Ved e-mail af 25. april 2008 bad Det Forenede Kongerige om tilladelse til at sende tredjeparternes bemærkninger videre til BT. Efter høring af de pågældende parter, gav Kommissionen med deres samtykke tilladelse til at vise de ikke-fortrolige versioner af dokumenterne til BT.

(12) Kommissionen modtog pr. e-mail af 30. maj 2008 bemærkninger fra Det Forenede Kongeriges myndigheder til tredjeparternes kommentarer. Kommissionen modtog pr. e-mail af 3. juni 2008 BT's bemærkninger til tredjeparternes kommentarer.

(13) Den 22. juli 2008 holdt Kommissionen et møde med Det Forenede Kongeriges myndigheder, efter hvilket den blev tilsendt nærmere oplysninger pr. e-mail af 19. september 2008.

(14) Advokaterne for BT og BTPS mødtes på deres anmodning med Kommissionen den 6. august 2008 og den 28. oktober 2008.

2. **BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE**

(15) De foranstaltninger, der undersøges, vedrører bestemmelser, hvorved Det Forenede Kongerige stiller garanti for BT's indfrielse af visse forpligtelser, navnlig pensionsforpligtelser, ved hjælp af en statsgaranti og fritager BT for forpligtelser, som er fastlagt i de retsregler, der gælder pensionsordninger i Det Forenede Kongerige.

2.1. **Statsgarantien**

(16) Ved den britiske telekommunikationslov af 1981 (British Telecommunications Act 1981) blev telekommunikationsdriften, som tidligere var en del af postvæsenet, overført til et nyt offentligt selskab British Telecommunications. Telekommunikationsloven af 1984 (Telecommunications Act 1984) fastlagde, at British Telecommunications skulle privatiseres.

(17) Ifølge section 60 i telekommunikationsloven af 1984 blev det offentlige selskabs ejendom, rettigheder og forpligtelser overført til den private efterfølger aktieselskabet British Telecommunications plc. Overførslen omfattede det offentlige selskabs forpligtelser, for så vidt angår de ansattes pensionsordning, som på daværende tidspunkt viste et underskud på 626 mio. GBP ifølge den aktuarberegning, der blev foretaget af ordningen i 1983.

(18) Section 68 i telekommunikationsloven af 1984 fastlægger statsgarantien:

»1) Denne section gælder, hvor

a) der er vedtaget en beslutning i overensstemmelse med loven om insolvens [Insolvency Act 1986] om en frivillig afvikling af det efterfølgende selskab af andre årsager end blot for at omstrukturere eller lægge det sammen med et andet selskab eller

b) en domstol har truffet afgørelse om at afvikle det efterfølgende selskab i henhold til loven, uden at der er truffet nogen forudgående beslutning herom.

2) Ministeren bliver fra afviklingens begyndelse ansvarlig for at opfylde eventuelle udestående forpligtelser i det efterfølgende selskab, som overgik til dette selskab i henhold til føromtalte section 60.

(…)

4) Hvis ministeren foretager en betaling til en person som opfyldelse af, hvad der forekommer ham at være en forpligtelse i henhold til denne section, bliver han derefter det efterfølgende selskabs kreditor svarende til det udbetalte beløb, idet hans krav som led i afviklingen behandles som et krav i forhold til den oprindelige forpligtelse.«

(19) Statsgarantien dækkede alle udestående forpligtelser i selskabet, som overgik til BT i 1984. Selv om myndighederne i Det Forenede Kongerige hævder, at de ikke har fyldestgørende oplysninger om det samlede beløb af de forpligtelser, der blev dækket ud over pensionsforpligtelserne, bemærker de, at regnskabet fra 1983/84 giver visse oplysninger om situationen pr. 31. marts 1984:

— Den kortfristede gæld, som forfalder inden for et år, beløb sig til i alt 1 909 mio. GBP. Den omfattede kortsigtede lån, varekreditorer, moms, medarbejderskat, andre kreditorer, skyldige omkostninger og udskudt indkomst.

— Den langfristede gæld beløb sig til 458 mio. GBP i udenlandske lån, som blev tilbagebetalt ti år senere.

(20) Kommunikationsloven fra 2003 (Communication Act) ophævede section 60 og ændrede section 68(2) i Telekommunikationsloven fra 1984, hvori det nu fastsættes, at »ministeren fra afviklingens begyndelse er forpligtet til at opfylde det efterfølgende selskabs forpligtelser, for så vidt angår betaling af pensioner, som overgik til det selskab i henhold til section 60 ovenfor« (understregning tilføjet).

(21) Ifølge statsgarantien skal Det Forenede Kongerige opfylde den forpligtelse til at betale pensioner, der overgik til BT fra det offentlige selskab, for så vidt angår ansatte, der var medlem af det offentlige selskabs pensionsordning inden den 6. august 1984, forudsat at BT er insolvent og under afvikling og kun, hvis forpligtelsen er helt eller delvis uopfyldt på det tidspunkt, hvor afviklingen påbegyndes. Dette forudsætter, at aktiverne i BT's pensionsordning er utilstrækkelige til at opfylde selskabets forpligtelser i forhold til de rettigheder, der tilfalder de pågældende ansatte. Selv om telekommunikationsloven fra 1984 ikke er klar på dette punkt, er Det Forenede Kongeriges myndigheder af den opfattelse, at statsgarantien ikke alene dækker de pensionsrettigheder, som de pågældende ansatte erhvervede forud for privatiseringen, men også dem, de erhvervede efterfølgende.

(22) Inden privatiseringen og grundet BT's status af offentlig virksomhed krævede det en parlamentsafgørelse at få afviklet BT. Med hensyn til pensionsforpligtelserne blev statsgarantien ydet for at mindske bekymringen blandt de ansatte i det offentlige selskab, som ikke længere nød nogen statslig beskyttelse af pensionsrettighederne. De var især bekymrede over, hvad der ville ske, hvis det efterfølgende private selskab blev insolvent og efterlod en pensionsordning med underskud. Ifølge Det Forenede Kongeriges myndigheder blev statsgarantien stillet i 1984 som følge af disse bekymringer, som blev forværret af, at aktuarberegningen viste, at pensionsordningen i 1983 havde et underskud.

(23) Ifølge myndighedernes forklaring ville Det Forenede Kongerige, hvis BT blev insolvent, blive ansvarligt øjeblikkeligt — dvs. fra afviklingens begyndelse — for BT's forpligtelser i pensionsordningen for de ansatte, der overgik til BT ved privatiseringen. Ministeren ville betale de uindfriede forpligtelser til BTPS og blive en af BT's simple kreditorer for det pågældende beløb. BTPS ville også blive en simpel kreditor over for det insolvente BT for forpligtelser over for ansatte, som ikke er dækkede af statsgarantien, eftersom loven ikke giver nogen særlig præference til pensionsordningsmedlemmer.

(24) Myndighederne i Det Forenede Kongerige hævder, at de ikke er i stand til at give nogen præcis værdi af de forpligtelser, der er omfattet af garantien. De uindfriede forpligtelser ville afhænge af antallet af medlemmer, der skal dækkes, og af værdien af BT's pensionsordning på det tidspunkt, hvor BT eventuelt ville blive insolvent og afviklet.

2.2. **BT's pensionsordning**

(25) Frem til 1969 var ansatte ved postvæsenet tjenestemænd. I det år blev de ansatte i et offentligt selskab »Post Office public corporation«, hvorved deres status som tjenestemænd fik ende. Postvæsenet fik tildelt det generelle ansvar for betaling af de ansattes pension ved etablering af pensionsordningen »Post Office Staff Superannuation Scheme«, i det følgende benævnt »POSSS«.

(26) I 1983 blev BT's pensionsordning »British Telecommunications Staff Superannuation Scheme«, i det følgende benævnt »BTSSS«, indført, og den byggede tydeligvis på modellen for POSSS. Den 31. marts 1986 indførte BT en ny ordning for nyansatte under navnet »the British Telecommunications plc New Pension Scheme«, i det følgende benævnt »BTNPS«. BTSSS blev lukket for nye medlemmer fra denne dato. I 1993 blev de to ordninger lagt sammen og omdøbt til BT Pension Scheme, i det følgende benævnt »BTPS«.

(27) Formålet med BTPS er at sikre, at der i ordningen på lang sigt altid vil være penge nok til at kunne udbetale pension. Ifølge reglerne i BTPS skal BT regelmæssigt betale arbejdsgiverbidrag til ordningen, som fastsat af aktuaren, for at kunne dække pensionsbidrag og udgifter forbundet med ordningen. BT's faste arbejdsgiverbidrag beløb sig til 395 mio. GBP i regnskabsåret 2006/07. Ordningens aktuar skal også lave en aktuarberegning af ordningens aktiver og forpligtelser (nemlig fremtidige pensionsbidrag og andre udgifter) mindst hvert tredje år og aflægge beretning om resultatet til BTPS's bestyrelse og til BT. BT skal også bidrage yderligere for at afhjælpe et eventuelt underskud mellem ordningens aktiver og forpligtelser, der måtte fremgå af aktuarberegningen, som led i en genopretningsplan for at gøre BTPS's beholdning fuldt ud dækkende […] (*).

(28) I den treårlige vurdering af BTPS pr. 31. december 2002 var konklusionen f.eks., at der var et underskud, hvilket BT var indforstået i at betale med 232 mio. GBP om året fordelt over 15 år ud over det faste arbejdsgiverbidrag. Resultatet af den seneste vurdering blev offentliggjort i december 2006 og viste forpligtelser på 37,8 mia. GBP og aktiver på 34,4 mia. GBP, hvilket svarer til et underskud på 3,4 mia. GBP. Ifølge genopretningsplanen burde ordningen kunne dække bidragene fuldt ud i 2015. BT indvilgede i at betale 280 mio. GBP per år i 10 år, hvilket

(*) Forretningshemmelighed.

sammen med investeringsafkastet forventes at dække underskuddet fuldt ud. Skulle det fremgå af næste aktuarberegning, at ordningen mod forventning ikke er i balance, skal der fastlægges en ny genopretningsplan og nye ekstra bidrag.

2.3. **De vigtigste ændringer i pensionslovgivningen i Det Forenede Kongerige siden 1984**

(29) Pensionslovgivningen i Det Forenede Kongerige er blevet ændret flere gange siden 1984. Ifølge de til rådighed værende oplysninger blev de største ændringer af de almindelige pensionsregler indført ved pensionsloven af 1995 (Pension Act 1995) og pensionsloven af 2004 (Pension Act 2004).

2.3.1. *Pensionsloven af 1995: mindstekapitalkrav*

(30) Ved section 56 i pensionsloven af 1995 blev der indført mindstekapitalkrav om, at værdien af ordningens aktiver ikke måtte være mindre end værdien af ordningens forpligtelser. Det fremgår imidlertid af reglerne for erhvervspensionsordninger fra 1996 (Occupational Pension Schemes (Minimum Funding Requirement and Actuarial Valuations) Regulations), at

»section 56 (mindstekapitalkrav) ikke finder anvendelse på […] erhvervspensionsordninger, for så vidt som der er stillet en statsgaranti eller truffet anden foranstaltning til at sikre, at ordningens aktiver kan opfylde forpligtelserne. […] Hvis en sådan garanti kun er stillet for en del af en ordning, gælder section 56 til 60, og disse regler skal anvendes, som var denne del og ordningens anden del to forskellige ordninger« (understregning tilføjet).

(31) Det fremgår endvidere af section 75 i pensionsloven af 1995, at hvis værdien af aktiverne på tidspunktet for selskabets insolvens er mindre end værdien af ordningens forpligtelser, skal et beløb svarende til forskellen betragtes som gæld, som arbejdsgiver skylder ordningens bestyrelse eller administratorer. Det fremgår imidlertid af reglerne om erhvervspensionsordninger fra 1996 (Occupational Pension Schemes (Deficiency on Winding up) Regulations), at:

»section 75 ikke finder anvendelse […] på erhvervspensionsordninger, over for hvilke ministeren har stillet en garanti eller truffet anden foranstaltning til at sikre, at aktiverne i ordningen kan dække forpligtelserne« (understregning tilføjet).

2.3.2. *Pensionsloven af 2004: Pensionsbeskyttelsesfonde og lovbestemte finansieringsmål*

(32) Del 2 i pensionsloven fra 2004 indførte pensionsbeskyttelsesfonden som følge af det daværende kraftige politisk pres, efter at tusindvis af arbejdstagere havde mistet store pensionsbeløb, fordi det bidragydende selskab var gået konkurs. Pensionsbeskyttelsesfonden blev oprettet i april 2005. Den har til opgave at betale kompensation til medlemmer af støtteberettigede pensionsordninger, hvis bidragydende arbejdsgiver er blevet insolvent og har efterladt utilstrækkelige aktiver i ordningen til at kunne yde medlemmerne en beskyttelse svarende til den kompensation, der betales af pensionsbeskyttelsesfonden.

(33) Pensionsbeskyttelsesfonden finansieres dels af aktiver, som overføres fra ordninger, for hvilke fonden formodes at have ansvar, dels af et årligt bidrag fra de støtteberettigede pensionsordninger. Bidraget omfatter et administrationsgebyr og et risikogebyr, som består af to elementer: et risikobaseret element, hvor der tages højde for ordningens underfinansieringsrisiko og arbejdsgivers insolvensrisiko (80 % af bidraget) og et element, der fastsættes på grundlag af størrelsen af den pågældende ordnings forpligtelser (20 % af bidraget). Det oprindelige bidrag for 2005/06 blev fastsat uden at tage hensyn til det risikobaserede element.

(34) Det fremgår af pensionsbeskyttelsesfondens regler fra 2005, at »en ordning, over for hvilken en relevant offentlig myndighed har stillet en garanti eller truffet anden foranstaltning for at sikre, at aktiverne i ordningen er tilstrækkelige til at opfylde forpligtelserne«, er fritaget for pensionsbeskyttelsesfonden. Hvis dele af en ordning nyder godt af en statsgaranti, skal den garanterede del og den del, der ikke nyder godt af en statsgaranti, behandles som to adskilte ordninger.

(35) Endelig blev der ved del 3 i pensionsloven af 2004 indført nye kapitalkrav til ordninger (»Statutory funding objectives«), som erstattede mindstekapitalkravet fra 1995. Ifølge section 222 i loven er ordningerne underlagt et krav om at have tilstrækkelige og hensigtsmæssige aktiver til at dække deres forsikringsmæssige hensættelser. Reglerne om erhvervspensionsordninger fra 2005 (The Occupational Pension Schemes (Scheme Funding) Regulations) fritager ordninger, for hvilke en offentlig myndighed har stillet garanti. Det gælder også i dette tilfælde, at hvis en del af ordningen nyder godt af en statsgaranti, skal denne del behandles som en særskilt ordning i forhold til den del af ordningen, for hvilken der ikke stilles garanti.

3. **KOMMISSIONENS BESLUTNING OM AT INDLEDE DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE**

(36) Kommissionen anførte i sin beslutning af 28. november 2007 om indledning af den formelle undersøgelse sin foreløbige vurdering og sin tvivl ved, om foranstaltningerne var forenelige med fællesmarkedet. De foranstaltninger, der blev rejst spørgsmål ved, var:

— Statsgarantien til BT for BT's pensionsforpligtelser i 1984.

— Fritagelsen af BTPS fra at anvende mindstekapitalkravene, der blev indført ved pensionsloven af 1995 og pensionsloven af 2004, på de af BTPS's pensionsforpligtelser, der var dækket af statsgarantien.

— Fritagelsen af BTPS i henhold til pensionsbeskyttelsesfondens regler fra 2005 fra kravene i del 2 i pensionsloven af 2004 for at yde et årligt bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden svarende til de pensionsforpligtelser, der var omfattet af statsgarantien.

(37) Kommissionen hævdede i sin beslutning, at statsgarantien for BT's pensionsforpligtelser i tilfælde af BT's insolvens efter afvikling i sig selv kun er en fordel for de ansatte og derfor ikke giver BT nogen fordel, da den ikke påvirker BT's kreditværdighed eller investerings- eller beskæftigelsespolitik. Kommissionen nåede derfor til den konklusion, at statsgarantien, for så vidt angår BT's pensionsforpligtelser i tilfælde af insolvens, ikke giver BT nogen særlige ekstra fordele, set uafhængigt af de ændringer i lovgivningen, der blev indført i 1995 og 2004, og at den derfor ikke udgjorde statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1 ([1]).

(38) Kommissionen nåede imidlertid til en anden konklusion med hensyn til statsgarantien og de pensionsregler, der blev indført i 1995 og 2004. Kommissionen gav udtryk for sin umiddelbare tvivl om, hvorvidt statsstøtten var forenelig med fællesmarkedet og bad Det Forenede Kongerige om nærmere oplysninger, navnlig om at:

— fremlægge tydeligt bevis for, at BTPS ikke benyttede sig af fritagelsen for mindstekapitalkravene i pensionsloven af 1995 og 2004 og begrundelsen for denne beslutning. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at BTPS stadig havde et underskud på 3,4 mia. GBP på trods af kravene i pensionsloven af 1995 om, at aktiverne i ordningen skal svare til forpligtelserne

— give en fuldstændig redegørelse for, hvorfor fritagelsen fra at bidrage til pensionsbeskyttelsesfonden ikke udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1

— give en fuldstændig redegørelse for, hvorfor disse foranstaltninger kan siges at være forenelige med statsstøttereglerne, navnlig EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), såfremt Kommissionen når til den konklusion, at de udgør statsstøtte.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

4.1. Myndighedernes holdning i Det Forenede Kongerige

(39) Det Forenede Kongeriges bemærkninger vedrører de spørgsmål, der blev rejst i beslutningen af 28. november 2007 vedrørende mindstekapitalkrav og fritagelsen for at betale bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden.

4.1.1. *Mindstekapitalkrav*

(40) Det Forenede Kongerige hævder, at BT og BTPS ikke benyttede sig af fritagelsen for anvendelsen af mindstekapitalkrav.

(41) Ifølge mindstekapitalkravet i section 56 i pensionsloven af 1995, som var i kraft indtil 2004, måtte værdien af aktiverne i pensionsfonden ikke være mindre end værdien af forpligtelserne. Det Forenede Kongerige understreger, at beregningsgrundlaget for pensionsforpligtelser ifølge section 56(3) i pensionsloven 1995 adskiller sig fra det, der normalt bruges for pensionsordninger ved den løbende vurdering. De forskellige beregningsmetoder har resulteret i forskellige værdiansættelser af forpligtelserne.

(42) Forskellen mellem værdiansættelsen efter metoden for mindstekapitalkrav (»MFR«) og BTPS' løbende værdiansættelser fremgår af nedenstående tabel:

Dato for værdiansættelse	Aktiver	Forpligtelser (MFR-grundlag)	Forhold mellem aktiver og forpligtelser (MFR-grundlag)	Forpligtelser (løbende grundlag)	Forhold mellem aktiver og forpligtelser (løbende grundlag)
31.12.2002	22,8 mia. GBP	22,5 mia. GBP	101,1 %	24,9 mia. GBP	91,6 %
31.12.1999	29,9 mia. GBP	26,5 mia. GBP	112,7 %	30,9 mia. GBP	96,8 %

(43) Tallene viser, at for de to værdiansættelser, som BTPS foretog i perioden, hvor mindstekapitalkravene af 1995 var gældende, nemlig værdiansættelsen i 1999 og 2002, var finansieringsniveauet beregnet på grundlag af metoden for mindstekapitalkrav på over 100 %, selv om den løbende beregningsmetode viste et underskud. Det Forenede Kongerige understreger, at mindstekapitalkravet ikke pålagde noget krav om, at ordningernes aktiver skulle overstige forpligtelserne ved de løbende værdiansættelser. Endvidere behøvede et underskud ifølge mindstekapitalkravet ikke at blive dækket øjeblikkeligt, men det skal sikres, at aktiverne dækker forpligtelserne 100 % inden for en fastsat periode på højst 10 år.

([1]) Se Kommissionens beslutning af 28.11.2007, punkt 42-60.

(44) Pensionsloven af 2004 erstattede mindstekapitalkravene fra 1995 med en ny finansieringsordning, som forpligter pensionsfondens bestyrelse til at nå til enighed med det bidragydende selskab om en plan for, hvordan et eventuelt finansieringsunderskud dækkes. Myndighederne i Det Forenede Kongerige understregede, at ifølge reglerne for erhvervspensionsordninger kan kun pensionsordninger, der nyder godt af en statsgaranti, og som er etableret ved lov, fritages for det obligatoriske finansieringskrav. Det bør i den forbindelse bemærkes, at BTPS ikke er indført ved lov.

(45) Myndighederne i Det Forenede Kongerige understregede endvidere, at BTPS fuldt ud har overholdt dette obligatoriske krav om finansiering, hvilket fremgår af erklæringerne fra BTPS' bestyrelse, hvori det hedder, at finansieringskravene i 2004 var blevet overholdt fuldt ud med hensyn til genopretningsplanen i tilknytning til 2005-værdiansættelsen. Myndighederne i Det Forenede Kongerige anførte også, at pensionstilsynsmyndigheden fandt det godtgjort, at garantien ikke blev anvendt til at forlænge genopretningsperioden og ikke påvirkede hovedantagelserne i aktuarberegningen eller i BTPS' genopretningsplan.

4.1.2. *Fritagelse for betaling af bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden*

(46) Med hensyn til fritagelsen for at betale bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden minder myndighederne i Det Forenede Kongerige om, at pensionsbeskyttelsesfonden var en del af en pakke, der blev indført med pensionsloven af 2004 for at forbedre beskyttelsen af medlemmerne af pensionsordninger i fald arbejdsgiveren blev insolvent. Pensionsbeskyttelsesfonden blev specifikt oprettet for at øge beskyttelsen af medlemmer i tilfælde af, at man afviklede underfinansierede ordninger uden at have truffet andre foranstaltninger. Myndighederne i Det Forenede Kongerige påpeger, at eftersom forpligtelsen til at betale bidrag er direkte knyttet til pensionsbeskyttelsesfondens beskyttelse, er ordninger med hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, såsom en statsgaranti, ifølge reglerne ikke berettigede til at få støtte fra pensionsbeskyttelsesfonden, idet beskyttelsen fra pensionsbeskyttelsesfonden ikke er relevant.

(47) BTPS falder derfor uden for anvendelsesområdet for pensionsbeskyttelsesfondens ordning, for så vidt angår ansatte, der er dækket af en statsgaranti. For disse ansattes vedkommende hverken behøver eller får BTPS nogen beskyttelse fra pensionsbeskyttelsesordningen, og derfor betales der ikke bidrag. At kategorisere dette som en fritagelse er efter myndighedernes opfattelse i strid med selve idéen med pensionsbeskyttelsesfonden. Hvis BTPS skulle betale fuldt bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden ville det tværtimod være en ekstra fortjeneste for ordninger, der er berettiget til og nyder godt af beskyttelsen fra pensionsbeskyttelsesfonden.

4.2. **Holdningen i BT og BTPS' bestyrelse**

(48) BT og BTPS understregede i deres fælles bemærkninger til beslutningen af 28. november 2007, at statsgarantien kun er en del af en pakke, der blev indført i 1984, hvor BT blev privatiseret, og at hensigten var at beskytte de tjenestemandslignende pensionsrettigheder, som de ansatte hos BT nød godt af før privatiseringen. I kontrast til den fordel, statsgarantien udgjorde for det personale, der var ansat før privatiseringen, omfattede pakken en række ekstra byrder, som normalt ikke indgår i en virksomheds budget:

— tjenestemandslignende fordele, såsom en pensionsalder på 60

— bedre vilkår for tidlig pensionering i tilfælde af afskedigelser

— restriktioner på BT's mulighed for at ændre disse forpligtelser, ophøre med at yde arbejdsgiverbidrag […] og

— BT's overtagelse af ordningens nettounderskud på privatiseringstidspunktet.

(49) BT gør endvidere opmærksom på, at det manglende bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden er en logisk følge af statsgarantien, idet sidstnævnte allerede yder særskilt pensionsbeskyttelse. BT hævder, at disse to foranstaltninger (statsgarantien og den deraf følgende fritagelse for bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden) er nøje forbundet til pensionspakken fra 1984. Pakken har pålagt BT en væsentlig økonomisk byrde. En ekspertaktuar har fastsat nettonutidsværdien af de ekstra pensionsforpligtelser, som overgik til BT, til at være et beløb på [...] GBP, hvilket er mere end hvad selskaber i den private sektor normalt ville skulle afholde. Eftersom byrden er langt større end et eventuelt beløb, der ville skulle betales til pensionsbeskyttelsesfonden, hvis der ikke var ydet en statsgaranti, er BT ikke indrømmet nogen overordnet fordel, og der er derfor ikke tale om statsstøtte.

(50) BT hævder også, at det ville være i strid med statsstøttelovgivningen at betragte en foranstaltning som statsgarantien som statsstøtte, når den ikke blev betragtet som støtte på det tidspunkt, hvor den blev givet, som følge af en udefra kommende begivenhed, såsom oprettelsen af pensionsbeskyttelsesfonden 20 år senere, som ikke har ændret bestemmelserne i den oprindelige foranstaltning. Under alle omstændigheder er der angiveligt ikke tale om overførsel af statsmidler.

4.3. **Klageren og andre interesserede parter**

(51) I det omfang tredjeparternes bemærkninger sætter spørgsmålstegn ved konklusionen om, at statsgarantien i sig selv ikke giver BT ekstra fordele, som Kommissionen nåede frem til i sin beslutning af 28. november 2007 om indledning af proceduren, vedrører sådanne bemærkninger ikke emnet for denne beslutning og behandles derfor ikke i heri.

(52) Klageren påpeger, at i det omfang garantien har en virkning på finansieringen af pensionsforpligtelserne, er denne virkning på BT betydelig, idet størrelsen af BTPS' underskud — 3,4 mia. GBP i 2006 — er væsentlig sammenlignet med BT's nettoværdi på 1,55 mia. GBP på samme tidspunkt. Hvis ordningens underskud blev opført på balancen, ville det få indflydelse på BT's nøgletal, dets muligheder for at optage lån og lånebetingelserne. Det forhold, at der på grund af statsgarantien stilles andre kapitalkrav til BTPS, ville ud over den beskyttelse, som medlemmerne af BTPS nyder godt af, alene give BT fordele selv i en situation, hvor der ikke var tale om insolvens.

(53) UKCTA er af den opfattelse, at fritagelsen for mindstekapitalkravet og betalingen af bidraget til pensionsbeskyttelsesfonden giver BT en fordel, som idéen med ordningen ikke berettiger. Selv om medlemmerne af pensionsordninger ikke blev ydet nogen beskyttelse under de generelle regler for erhvervspensionsordninger såsom BTPS i 1984, da garantien blev stillet, var formålet med reformen i 1995 og 2004 at yde medlemmer den fornødne beskyttelse, hvilket gjorde statsgarantien overflødig. At fritage et bestemt selskab for den generelle forpligtelse om, at selskaber selv er ansvarlige for at etablere eller deltage i beskyttelsesordninger, er helt klart i strid med selve idéen med ordningen.

(54) Med hensyn til mindstekravene understreger UKCTA navnlig, at Det Forenede Kongerige ved at fritage ordninger, som er dækket af statsgarantien, for kravene i lovgivningen fra 1995 og 2004 bevidst frasagde sig muligheden for at mindske den risiko, der er forbundet med at yde en statsgaranti. Endvidere har BT's unilaterale beslutning om at bidrage til BTPS ud over, hvad der pligtigt, ikke nogen betydning for statens forpligtelse. En foranstaltning er stadig statsstøtte, selv om der aldrig har været gjort brug af den.

5. VURDERING

5.1. Er der tale om statsstøtte?

(55) Det hedder i EF-traktatens artikel 87, stk. 1:

»Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.«

(56) For at artikel 87, stk. 1, skal finde anvendelse, skal der være tale om en støtteforanstaltning, som kan tilskrives staten, som ydes ved hjælp af statsmidler, påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, fordrejer konkurrencen på fællesmarkedet og giver visse selektive fordele til virksomheder.

5.1.1. *Støtte ydet af en medlemsstat eller i form af statsmidler*

(57) Fritagelsen for mindstekapitalkravene i pensionsloven af 1995 og 2004 og fritagelsen for at bidrage til pensionsbeskyttelsesfonden svarende til de pensionsforpligtelser, der er dækket af statsgarantien, jf. pensionsloven fra 2004, skyldes bestemmelser, som de lovgivende myndigheder i Det Forenede Kongerige har vedtaget. Det bør bemærkes, at det samme gælder statsgarantien. Følgelig er enhver form for hjælp, som disse foranstaltninger giver, ydet af Det Forenede Kongerige. Endvidere involverer fritagelserne statsmidler, fordi de er en konsekvens af statsgarantien, som involverer Det Forenede Kongeriges statsmidler.

(58) Ifølge telekommunikationsloven fra 1984 vil Det Forenede Kongerige opfylde enhver af det efterfølgende selskabs udestående forpligtelser, som blev overdraget fra det offentlige selskab BT, hvis BT afvikles. Forpligtelsen har siden 2003 været begrænset til eventuelle udestående pensionsforpligtelser. Hvis BT afvikles og bliver insolvent, medfører dette en forpligtelse til at betale den relevante del af pensionsforpligtelserne i forhold til BTPS. I så fald ville Det Forenede Kongeriges midler skulle bruges til at betale eventuelle udestående forpligtelser, som BT ellers skulle have haft betalt.

(59) Ikke alene har Det Forenede Kongerige ydet tilsagn om finansielle midler, hvis BT bliver insolvent, men tilsagnet gives gratis, idet det ikke samtidig indebærer, at BT fast eller efterfølgende skal betale til de kompetente myndigheders offentlige budget i Det Forenede Kongerige i form af et gebyr eller en anden form for finansiel kompensation. Det Forenede Kongerige giver således afkald på en mulig indtægt og dermed de statsmidler, det kunne få ved at indrømme en statsgaranti.

(60) Fritagelsen for mindstekapitalkravene i pensionsloven af 1995 og 2004 i kraft af statsgarantien og fritagelsen for at bidrage til pensionsbeskyttelsesfonden svarende til de pensionsforpligtelser, der er dækket af statsgarantien, jf. pensionsloven fra 2004, skyldes en statsgaranti, som indebærer midler fra Det Forenede Kongerige. Det følger heraf, at disse fritagelser er afhængige af og derfor involverer midler fra Det Forenede Kongerige som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

5.1.2. *(Selektiv) økonomisk fordel for BT*

(61) Efter partnernes bemærkninger til den indledende beslutning må det undersøges om fritagelsen fra mindstekapitalkravene i pensionsloven fra 1995 og 2004 eller fritagelsen for at betale bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden, jf. pensionsloven fra 2004, svarende til de pensionsforpligtelser, der var omfattet af statsgarantien, har givet BT en økonomisk fordel.

5.1.2.1. Fritagelsen fra mindstekapitalkravene i pensionsloven af 1995 og 2004

(62) Ifølge pensionsloven fra 1995 må værdien af aktiverne i ordningen ikke være mindre end værdien af forpligtelserne. Pensionsfonde, som er statsgaranterede, blev fritaget for kapitalkravet. Del 3 i pensionsloven fra 2004 ændrede loven fra 1995, idet den indførte en ordning for kapitalkrav og aktuarberegninger, fra hvilke statsgaranterede pensionsfonde også er fritaget, forudsat at de er indført ved lov.

(63) Med hensyn til opfyldelse af mindstekapitalkrav, som blev indført ved pensionsloven af 2004, følger det af oplysningerne fra myndighederne i Det Forenede Kongerige, at BTPS ikke opfylder en af betingelserne om fritagelse, idet den ikke er indført ved lov. Det følger, at BTPS er underlagt mindstekapitalkravene i pensionsloven af 2004 på trods af statsgarantien. BT kan følgelig ikke benytte sig af en eventuel fritagelse og skal opfylde kravene i loven, så længe de er gældende.

(64) Indholdet af BTPS' seneste genopretningsplan, som blev aftalt mellem BT og BTPS' bestyrelse i december 2005, blev genstand for et nøje gennemsyn af pensionstilsynsmyndigheden. Pensionstilsynsmyndigheden er en uafhængig myndighed, der blev oprettet ved pensionsloven af 2004, og som har ansvaret for reglerne om pensionsordninger. Myndighederne i Det Forenede Kongerige bekræftede formelt, at pensionstilsynsmyndigheden havde fået godtgjort, at statsgarantien ikke blev anvendt til at udvide genopretningsperioden og ikke havde indflydelse på hovedantagelserne i aktuarberegningen for BTPS eller dens genopretningsplan.

(65) Der må dog tages stilling til, om den fritagelse fra kapitalkravene, der blev givet i pensionsloven af 1995 i kraft af statsgarantien, og som ikke var underlagt betingelsen om, at den pågældende pensionsordning var etableret ved lov, gav BT eller BTPS en økonomisk fordel. Der kunne være tale om en fordel mellem 1995 og 2004, hvor disse krav var gældende.

(66) Disse krav blev fastlagt navnlig med hensyn til den metode, der skulle følges ved aktuarberegningen af ordningen, der skulle følges, og med hensyn til den tiårs periode inden for hvilken et eventuelt konstateret underskud skulle bringes i orden. Fritagelsen kunne i princippet have givet selskaber som BT, hvis pensionsfondsforpligtelser er dækket af statsgarantien, en økonomisk fordel. Disse selskaber kunne have opfyldt lempeligere krav, hvis nogen overhovedet med hensyn til i) forpligtelsen om at dække underskud, ii) metoden til at opgøre ordningens aktiver og forpligtelser og iii) betingelserne og fristen for at gøre dette.

(67) Med hensyn til kapitalforpligtelsen var BT ifølge BTPS' regler mellem 1995 og 2004 forpligtet til at dække det eventuelle underskud, som ordningens aktuar måtte have konstateret. Selv om BT kunne have benyttet sig af fritagelsen i pensionsloven af 1995, gjorde man det ikke, for så vidt angår forpligtelsen til at tilstræbe fuld dækning.

(68) Med hensyn til metoden har myndighederne i Det Forenede Kongerige forelagt Kommissionen samtlige af BTPS' redegørelser for investeringsprincipper siden 1996. Det fremgår heraf, at BTPS' investeringspolitik tog hensyn til mindstekapitalkravene i pensionsloven fra 1995. Myndighederne i Det Forenede Kongerige hævder, at BT reelt finansierede BTPS, som havde mindstekapitalkravene i pensionsloven af 1995 og 2004 været fuldt ud gældende. Myndighederne i Det Forenede Kongerige har også ved de værdiansættelser, der blev foretaget i 1999 og 2002, påvist, at kravene heri blev opfyldt på trods af, at en anden løbende beregningsmetode viste et underskud. Det fremgår af de værdiansættelser, der blev foretaget af BTPS finansieringsevne i 1999 og 2002, hvor mindstekapitalkravene i pensionsloven fra 1995 var i kraft, at der ikke var noget underskud, som BT skulle have haft dækket for at opfylde kravene. Selv om BT kunne have benyttet sig af fritagelsen for pensionsloven af 1995 med hensyn til den foreskrevne metode, gjorde BT det ikke, men anvendte faktisk en metode, som stillede strengere krav til finansieringen af BTPS' underskud.

(69) Med hensyn til fristen for at sikre fuld kapitaldækning gælder, at havde der været et underskud ifølge mindstekapitalkravene i pensionsloven af 1995, ville det ikke have været nødvendigt at dække dette øjeblikkeligt, men blot inden for den fastsatte frist på højst 10 år. Det er korrekt, at BT i henhold til BTPS' regler var og stadig er forpligtet til at dække ethvert underskud i ordningens aktiver, som er konstateret i aktuarberegningen […]. Da der imidlertid ikke var noget underskud i BTPS ifølge den metode, som var foreskrevet i pensionsloven af 1995, ser det ikke ud til, at BT har haft en reel økonomisk fordel ved at have en længere frist til at dække et eventuelt underskud i forhold til loven.

(70) Kommissionen tager tredjeparts argument om, at en foranstaltning godt kan udgøre statsstøtte, selv om den aldrig har været brugt, til efterretning. Under de nuværende omstændigheder er foranstaltningen dog ikke længere i kraft, og der er intet tegn på, at BT har haft en økonomisk fordel mellem 1995 og 2004.

(71) Efter disse omstændigheder mener Kommissionen ikke, at det kan fastslås, at fritagelsen fra mindstekapitalkravene i pensionsloven af 1995, og endnu mindre kravene i pensionsloven af 2004, har givet eller stadig giver BT en økonomisk fordel. Der er derfor ikke tale om statsstøtte i denne henseende, idet de kumulative betingelser i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, ikke er opfyldt.

5.1.2.2. Fritagelsen for at betale bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden svarende til pensionsforpligtelserne, der er dækket af statsgarantien, jf. pensionsloven af 2004

(72) Ved pensionsloven af 2004 blev der oprettet en pensionsbeskyttelsesfond, hvortil pensionsfonde normalt skal yde et årligt bidrag, medmindre de er dækket af en statsgaranti og dermed er fritaget for dette bidrag. Fra 2004 har der været indført en generel ordning for pensionsbeskyttelsesfonden, og erhvervspensionsordninger (og indirekte arbejdsgivere) har skullet yde bidrag til pensionsbeskyttelsesfonde, som garanterer arbejdstagere i pensionsordninger. Med andre ord er det almindeligt, at arbejdsgivere skal betale et fuldt bidrag for yderligere beskyttelse.

(73) Ifølge pensionsbeskyttelsesfondens regler er den del af BTPS, som omfatter arbejdstagere, hvis rettigheder er dækket af statsgarantien, fritaget. Pensionsbeskyttelsesfonden beregner derfor BTPS' bidrag eksklusive de arbejdstagere, der blev medlem af ordningen inden privatiseringen, ud fra den antagelse, at BT ifølge section 68 i loven af 1984 er forpligtet til at yde bidrag til BTPS, for så vidt angår disse medlemmer. Der er derfor forskel på det bidrag, som BTPS faktisk har betalt til pensionsbeskyttelsesfonden siden 2005, og det bidrag, BTPS ville have haft betalt, hvis der var blevet set bort fra statsgarantien.

(74) F.eks. var det bidrag, som BTPS betalte i 2005/06 på […] GBP, mens det bidrag, der skulle have været betalt, hvis der ikke havde været en statsgaranti, formodentlig ville have været på […] GBP. Det bidrag, der faktisk blev betalt, beløb sig med andre ord til mindre end […] af det beløb, som BTPS ville have haft betalt uden statsgaranti. I de følgende år ville bidraget uden statsgarantien have været på […] GBP i 2006/07 og på […] GBP i 2007/08.

(75) Kommissionen finder ikke, at »idéen bag ordningen« berettiger til en reduktion i bidraget til pensionsbeskyttelsesfonden. Det er Kommissionens opfattelse, at pensionsbeskyttelsesfonden alene ikke kan siges at udgøre »ordningen« i Det Forenede Kongerige til beskyttelse af pensionsrettigheder. Det er snarere alle foranstaltninger til at beskytte pensionsrettigheder, der bør tages i betragtning. Hvis BT bliver insolvent, og dets pensionsfond er i underskud, vil pensionen til dem, der blev ansat inden privatiseringen, blive betalt af staten snarere end af den privatejede pensionsbeskyttelsesfond, som ville have betalt efter de almindelige regler. Som anført tidligere nyder BTPS gratis beskyttelse af statsgarantien. Den eneste tilsyneladende »logik« i denne sag er, at hvis der er stillet statsmidler til rådighed til beskyttelse af en virksomheds pensionsordning, er private hensættelser overflødige.

(76) I den påstand, som myndighederne i Det Forenede Kongerige fremsætter om, at virkningen af beskyttelsesordningen i pensionsbeskyttelsesfonden kun gælder i mangel af anden passende beskyttelse, såsom en statsgaranti, ses der bort fra, at den beskyttelsesordning, som BTPS nyder godt af, stilles gratis til rådighed for BT. Selv om man valgte at betragte pensionsbeskyttelsesfonden som et »sikkerhedsnet«, der kun skal redde pensionsordninger, som ikke nyder passende beskyttelse i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, er det stadig en kendsgerning, at BT ikke betaler for denne beskyttelse, for så vidt angår de pensionsrettigheder, som personale, der blev ansat inden privatiseringen, har optjent, og at staten har hjulpet BT til at yde en passende beskyttelse, som Det Forenede Kongerige mener, at andre ansatte med erhvervspensioner bør sikres. For så vidt angår de personer, der blev ansat efter privatiseringen, og hvis rettigheder ikke er dækket af statsgarantien, nyder BTPS godt af og bidrager til pensionsbeskyttelsesfonden.

(77) Kommissionen deler heller ikke BT's og BTPS' opfattelse af, at en foranstaltning, der tilsyneladende ikke var statsstøtte i 1984, hvor den blev truffet, ikke kan betragtes som støtte 20 år senere som følge af eksterne begivenheder. For det første finder Kommissionen ikke, at garantien i sig udgør støtte til BT. Som Kommissionen anførte i sin beslutning af 28. november 2007 blev statsgarantien for pensionsforpligtelserne givet til fordel for arbejdstagerne og gav ikke BT nogen direkte økonomisk fordel. I dag er garantien imidlertid grunden til, at BT får en fordel i form af fritagelse for bidraget til pensionsbeskyttelsesfonden, som blev indført ved pensionsloven af 2004, og som BT kun betaler til, for så vidt angår de personer, der blev ansat efter privatiseringen. Denne fritagelse fandtes ikke på det tidspunkt, hvor statsgarantien blev givet, idet der ikke var nogen pligt til at bidrage til fonden eller til en tilsvarende fond, men garantien anføres i pensionsloven af 2004 som en berettiget årsag til fritagelse.

(78) BT og BTPS tager i deres påstand om, at indførelsen af forpligtelsen til at bidrage er uvedkommende for statsgarantien, ikke højde for, at fordelens karakter og støttemodtageren ikke er den samme i 1984 og 2004. Dækningen af pensionsrettighederne i tilfælde af, at BT bliver insolvent, er en fordel for dem, der blev ansat inden privatiseringen, idet den garanterer betalingen af deres rettigheder. Fritagelsen for pensionsbeskyttelsesfonden og betalingen af det fulde bidrag er derimod en fordel for BT, idet fritagelsen, som skyldes, at der ydes statsgaranti, mindsker det bidrag, der ellers skulle betales.

(79) Kommissionen afviser også argumentet om, at der ikke er tale om en fordel, fordi denne garanti allerede var indregnet i den pris, BT's aktionærer betalte for selskabet i 1984. Som anført i beslutningen af 28. november 2007 nåede Kommissionen på grundlag af de til rådighed værende oplysninger til den konklusion, at statsgarantien, for så vidt som den dækker BT's pensionsforpligtelser, i sig selv ikke gav BT nogen fordel på det tidspunkt, hvor den blev givet, og der er derfor ingen grund til at antage, at BT's aktionærer betalte ekstra for en fordel for visse ansatte, som kun ville blive realiseret, hvis BT blev insolvent. Den udgjorde ingen fordel frem til 2004, hvor dens virkning blev væsentligt ændret af lovgivningen. På det tidspunkt, hvor BT blev privatiseret, havde statsgarantien for pensionsforpligtelserne ikke nogen mærkbar værdi for BT's aktionærer med henblik på efterfølgende og uforudsigelige ændringer af pensionslovgivningen. Det var i 1984 ikke muligt at forudsige, at BT ville blive forpligtet til at bidrage til den pensionsbeskyttelsesfond, der blev oprettet i 2004, eller at statsgarantien ville være en potentiel økonomisk fordel, fordi den fritog BT for denne forpligtelse.

(80) BTPS hævder også, at de ekstra forpligtelser og økonomiske byrder på […] GBP, som påhviler BT og BTPS som følge BTPS' særlige karakter mere end opvejer den potentielle fordel af lavere bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden. Kommissionen mener ikke, at de påståede ulemper kan bruges til at modregne fordelen:

— For det første var den fordel, som de ansatte nød godt af, hvis BT skulle gå konkurs, af ringe interesse — om nogen overhovedet — for BT's aktionærer.

— For det andet er der ingen tidsmæssig forbindelse mellem disse påståede ulemper og den fordel af et nedsat bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden, som blev realiseret 20 år senere, og som der i lovgivningen ikke er noget, der tyder på havde til formål at tjene som modregning af de påståede ulemper. Der er heller ikke nogen mærkbar væsentlig forbindelse mellem de påståede byrder, som BT blev pålagt, og de forpligtelser, der er dækket af statsgarantien, som i 1984 også omfattede bl.a. kortsigtede lån, varekreditorer, moms, medarbejderskat og udenlandske langsigtede lån.

— For det tredje henviser BT til de byrder, der består af ekstra forpligtelser af tjenestemandslignende rettigheder. Det kan dog ikke udelukkes, at disse rettigheder også har givet BT fordele, såsom øget loyalitet eller accept af andre løn- og arbejdsvilkår fra de pågældende ansattes side, end hvis disse rettigheder ikke havde eksisteret.

(81) I modsætning til andre virksomheder inden for telekommunikation og andre sektorer, der ikke nyder godt af fritagelsen for at betale det bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden, der er fastsat i pensionsloven af 2004, svarende til de pensionsforpligtelser, der er dækket af statsgarantien, opnår BT en økonomisk fordel ved at betale et stærkt reduceret bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden. BT kan følgelig benytte disse økonomiske midler til at finansiere økonomiske aktiviteter på markeder, hvor det er aktivt.

(82) Man kan derfor konkludere, at BT tilsyneladende har fået en økonomisk fordel finansieret af staten fra det tidspunkt, hvor reglerne for pensionsbeskyttelsesfonden fra 2005 trådte i kraft.

5.1.3. *Virksomheder, der nyder godt at selektive foranstaltninger*

(83) Med hensyn til modtageren af de pågældende foranstaltninger bør det understreges, at BTPS og BT er to forskellige juridiske enheder. Fritagelsen for betaling af et passende bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden vedrører direkte BTPS, hvis bestyrelse har ansvaret for betalingen. Det bidrag, BTPS skulle betale for 2005/06, hævdes at være betalt med midler fra ordningen. BT må dog bidrage til at dække eventuelle underskud og administrationsomkostninger ved dets pensionsordning, så længe det er solvent. Selv om BT ikke selv faktureres og ikke udbetaler pensionsbeskyttelsesbidraget, når det opkræves, er et lavere bidrag ensbetydende med færre udgifter for BTPS og til gavn for BTPS' aktiver, hvorved BT's egne forpligtelser over for BTPS bliver mindre. Følgelig overføres de økonomiske fordele, BTPS måtte have af foranstaltningen, fuldt ud til BT.

(84) Foranstaltningen er endvidere selektiv, ved det at bestemmelsen i pensionsbeskyttelsesfondens regler fra 2005 om gennemførelse af pensionsloven fra 2004, som giver fritagelse for bidraget til pensionsbeskyttelsesfonden, er selektiv, fordi den er resultatet af en statsgaranti, som blev fastlagt i loven af 1984, og som kun dækkede forpligtelser, der var overdraget til BT. Samlet set indførte disse foranstaltninger undtagelser fra de almindelige forpligtelser, som pensionsloven pålagde andre virksomheder, der ikke nød godt af nogen fordele, og de er derfor selektive.

5.1.4. *Konkurrencefordrejning, der påvirker handelen mellem medlemsstaterne*

(85) BT er gennem forskellige datterselskaber meget aktiv som leverandør af elektroniske kommunikationstjenester i flere medlemsstater, herunder Tyskland, Italien, Spanien, Nederlandene, Frankrig og ikke mindst Det Forenede Kongerige ([1]). Levering af elektroniske kommunikationstjenester medfører naturligvis meddelelse af indhold mellem netværk på tværs af grænser inden for fællesmarkedet, hvad enten sådanne tjenester ydes på lokalt, nationalt eller transnationalt niveau.

(86) Navnlig i Det Forenede Kongerige har tilsynsmyndigheden for elektronisk kommunikation OFCOM fastslået, at BT ifølge EU's regler om elektroniske kommunikationstjenester og netværk har en stærk markedsposition på en række detail- og engrosmarkeder for tjenester. Disse markeder omfatter alle eller dele af markederne for faste smalbåndstjenester til detail, faste smalbåndslinjer til engros, etablering af opkald og transmission, bredbåndsadgang til engros, abonnementsledninger til engros og lejede kredsløb ([2]). På alle disse tjenestemarkeder i Det Forenede Kongerige konkurrerer BT med betydeligt svagere konkurrenter, som ikke nyder den økonomiske fordel i forbindelse med deres bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden, som statsgarantien giver BT. Konkurrencen mellem disse virksomheder og BT, som svækkes af BT's stærke markedsposition, fordrejes yderligere af foranstaltningen.

(87) I betragtning af BT's aktiviteter og markedsposition på det nationale og internationale marked for elektronisk kommunikation kan denne fordel fordreje konkurrencen og påvirke medlemsstaternes samhandel, jf. EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(88) Konklusionen er, at fritagelsen for at betale et bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden svarende til de pensionsforpligtelser, der dækkes af den statsgaranti, der stilles for BT's pensionsforpligtelser, giver BT en økonomisk fordel ved hjælp af statsmidler fra Det Forenede Kongerige. Denne fordel er tilbøjelig til at påvirke medlemsstaternes samhandel, jf. EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

5.1.5. *Foranstaltningens lovlighed*

(89) Siden vedtagelsen af pensionsloven af 2004 og reglerne for pensionsbeskyttelsesfonden fra 2005 har BT nydt godt af en fordel i form af fritagelse for det fulde bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden.

(90) Denne fritagelse udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og er ikke blevet meddelt til Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Foranstaltningen er følgelig ulovlig.

5.2. **Vurdering af foranstaltningens forenelighed**

(91) Da det er konstateret, at der er tale om statsstøtte i form af en fritagelse for et fuldt bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden, skal der tages stilling til, om statsstøtten er forenelig med fællesmarkedet ifølge fællesskabsreglerne. Hverken Det Forenede Kongerige eller BTPS har hævdet, at støtten er forenelig med fællesmarkedet.

5.2.1. *Artikel 86, stk. 2, i EF-traktaten*

(92) Selv om BT er pålagt visse forpligtelser af almindelig økonomisk interesse i henhold til EF-traktatens artikel 86, stk. 2, er støtten ikke begrænset eller på anden måde knyttet til opfyldelsen af disse forpligtelser, og den kommer derfor alle aktiviteter til gode. Hverken myndighederne i Det Forenede Kongerige eller BT hævder, at betalingen af et fuldt bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden ville stå i vejen for udførelsen af de opgaver af almindelig interesse, som BT har fået pålagt. Under disse omstændigheder gælder undtagelsen i EF-traktatens artikel 86, stk. 2.

5.2.2. *Artikel 87, stk. 2 og 3, i EF-traktaten*

(93) Foranstaltningen ser heller ikke ud til at være forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 2. Artikel 87, stk. 2, litra a), i EF-traktaten vedrører støtte af social karakter til enkelte forbrugere. Denne statsstøtte kommer dog BT selv til gode. Statsstøtten her er derfor ikke omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra a).

([1]) Se http://www.btplc.com/Report/Report08/pdf/AnnualReport2008.pdf

([2]) Se http://www.btplc.com/Report/Report08/pdf/AnnualReport2008.pdf. Se også OFCOM Notice under section 155(1) i »Enterprise Act 2002« af 30. juni 2005, på http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/sec155/sec155.pdf og »Final statements on the Strategic Review of Telecommunications, and undertakings in lieu of a reference under the Enterprise Act 2002, 22 September 2005« på: http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/statement_tsr/statement.pdf

(94) Kommissionen mener endvidere, at EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), b) og d), tydeligvis ikke er gældende, og hverken myndighederne i Det Forenede Kongerige eller BTPS har fremsat argumenter i denne retning.

(95) Det eneste grundlag for at erklære foranstaltningen forenelig kunne være traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Men foranstaltningen ser ikke ud til at opfylde nogen af de regler vedrørende anvendelsen af dette stykke, som Kommissionen hidtil har offentliggjort i form af retningslinjer og meddelelser. Vurderingen af, om foranstaltningen er forenelig, må derfor foretages direkte på grundlag af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvori det hedder:»støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse« kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet.

(96) For at være forenelig i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), skal støtten fremme et mål af fælles interesse på en måde, der er nødvendig og rimelig. Kommissionen mener i den forbindelse, at det er hensigtsmæssigt at stille følgende spørgsmål:

1) Tager støtten sigte på at opfylde et velafgrænset mål af fælles interesse (dvs. korrigerer den påtænkte støtte et markedssvigt eller opfylder den et andet mål)?

2) Er støtten udformet til at opfylde målet af fælles interesse? Navnlig skal der tages stilling til:

   — om støtteforanstaltningen er et hensigtsmæssigt middel

   — om støtten har en tilskyndelsesvirkning, dvs. om den ændrer virksomhedernes adfærd

   — om støtteforanstaltningen er proportionel, dvs. om man kunne opnå samme adfærdsændring med mindre støtte.

3) Er konkurrencefordrejningen og påvirkningen af samhandelen så begrænset, at den overordnede afvejning er positiv?

(97) Det Forenede Kongerige har ikke anført, at den pågældende foranstaltning havde til formål at opfylde et mål af fælles interesse. Endvidere er der ikke noget tydeligt tegn på, at den pågældende statsstøtte er et hensigtsmæssigt og proportionelt middel, som har en passende tilskyndelsesvirkning for udviklingen af de økonomiske aktiviteter, som BT, blandt andre konkurrenter, udøver. Som anført ovenfor har foranstaltningen hverken tilknytning til eller begrænser sig til opfyldelsen af de opgaver af almindelig interesse, som BT har fået pålagt.

(98) Det eneste klare mål af fælles interesse, som de relevante bestemmelser i pensionslovgivningen kunne tilgodese, ser ud til at være den supplerende beskyttelse af arbejdstagernes pensionsrettigheder i tilfælde af, at deres arbejdsgiver bliver insolvent. Den ekstra garanti for, at pensionerede arbejdstagere reelt vil nyde en økonomisk velstand, som står i rimeligt forhold til det arbejde, de har haft i deres arbejdsliv, er af fælles interesse for den generelle og en socialt velafbalanceret udvikling af erhvervslivet. Støtteforanstaltningen, som består af en fritagelse for det bidrag, BTPS skal betale, bidrager ikke til opfyldelsen af disse mål.

(99) Ifølge Det Forenede Kongerige yder pensionsbeskyttelsesforanstaltningerne kun beskyttelse, hvis der ikke findes nogen alternativ og passende beskyttelse. I så fald kunne pensionsloven af 2004 også ses som et incitament for virksomhederne til for egne midler at indføre deres egen ordning, hvilket ville gøre dem uafhængige af den almindelige pensionsbeskyttelsesfond og fritage dem for at betale bidrag hertil. Statsstøtteforanstaltningen uden udligningsbetaling fjerner imidlertid incitamentet for BT til at indføre en alternativ ordning. Hvis støtten blev fjernet, ville BT derimod have incitament til at tage sagen i egen hånd eller i det mindste at benytte sig af den privatejede pensionsbeskyttelsesfond til at sikre de pensionsrettigheder, som det personale, der var ansat inden privatiseringen, har optjent.

(100) Konklusionen er derfor, at støtteforanstaltningen ikke er et hensigtsmæssigt middel til at opfylde det mål af fælles interesse, som fremgår af pensionslovgivningen i Det Forenede Kongerige. Tværtimod fritager støtten BTPS og dermed BT for de driftsomkostninger, de normalt ville have haft, hvis de skulle opfylde målet. De negative virkninger af driftstøtteforanstaltningen for samhandelen mellem medlemsstaterne og konkurrencen udlignes derfor ikke af positive virkninger på andre områder, så samlet set er virkningen negativ.

(101) Kommissionen konkluderer derfor, at fritagelsen for det fulde bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden ikke kan erklæres foreneligt med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 86, stk. 2, og artikel 87, stk. 3.

6. KONKLUSION

(102) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen, at fritagelsen for betaling af et bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden svarende til de pensionsforpligtelser, der er dækket af den statsgaranti, som er stillet for BT's pensionsforpligtelser, i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, udgør statsstøtte, som ikke kan erklæres forenelig med fællesmarkedet.

7. TILBAGEBETALING

(103) I negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren, jf. artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ([1]). Kun statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, skal tilbagebetales.

(104) Formålet med tilbagebetalingen er at genetablere de vilkår, der var gældende inden støtten blev ydet. Dette er gjort, når den uforenelige støtte er tilbagebetalt af BT, som derved mister den fordel, selskabet har nydt i forhold til sine konkurrenter på markedet siden 2005, hvor BTPS ikke har betalt det fulde bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden. Det beløb, der skal inddrives, bør være af en sådan størrelse, at det fjerner den økonomiske fordel for BT, som af de årsager, der er anført i betragtning 83, er den, der nyder godt af foranstaltningen.

(105) Eftersom den uforenelige støtte til BT svarer til forskellen mellem det bidrag til pensionsbeskyttelsesfonden, der skulle have været betalt siden fondens oprettelse i 2005, havde det ikke været for statsgarantien, og det bidrag, som BTPS reelt har betalt, udgør denne forskel det beløb, der skal tilbagebetales, foruden de inddrivelsesrenter, der er løbet på dette beløb, som ikke kan være lavere end beregnet i henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ([2]).

(106) Det bør bemærkes, at ifølge Det Forenede Kongeriges oplysninger af 29. marts 2007, indgik bestyrelsen for pensionsbeskyttelsesfonden, BT og BTPS' bestyrelse en aftale om at oprette en spærret konto, hvor forskellen mellem det beløb, som BTPS skulle have haft betalt i 2005/06 uden en statsgaranti, og det beløb, som BTPS rent faktisk betalte, blev indsat. I de efterfølgende år har BTPS skullet indsætte det beløb, som BTPS skulle have haft betalt, hvis der ikke var blevet taget hensyn til statsgarantien. Disse beløb har trukket renter på […], som ifølge Det Forenede Kongerige er […].

(107) Ifølge bestemmelserne i aftalen om en spærret konto fortsætter ordningen, indtil Kommissionen har afsluttet sin undersøgelse af, om reduktionen i bidraget i pensionsbeskyttelsesfonden udgør en uforenelig støtte, eller den beslutter ikke at foretage sig yderligere i sagen. I førstnævnte tilfælde skal det endelige beløb, som pensionsbeskyttelsesfonden opkræver til pensionsbeskyttelse, også omfatte de renter, der er løbet på beløbet på den spærrede konto. Hvis Kommissionen vedtager en beslutning om, at støtten er uforenelig, tilkommer […] derfor pensionsbeskyttelsesfonden, og ikke hverken BTPS eller BT. Dette burde sikre, at den påløbne rente på den spærrede konto ikke øger den økonomiske fordel, som BT har fået, yderligere —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ulovligt har ydet støttemodtager BT plc i form af en fritagelse af BT for at yde pensionsfondsbidrag til pensionsbeskyttelsesfonden med hensyn til de af støttemodtagerens pensionsforpligtelser, der er omfattet af section 68(2) i telekommunikationsloven af 1984, som ændret, er uforenelig med fællesmarkedet, jf. EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland skal standse den uforenelige statsstøtte til BT plc.

Artikel 2

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland inddriver den i artikel 1 omhandlede støtte fra støttemodtageren.

Det beløb, der skal tilbagebetales, skal omfatte renter for hele perioden fra startdato til den dag, det er inddrevet.

Renterne beregnes som en kapitaliseret rente i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EF) nr. 794/2004.

Artikel 3

Tilbagebetaling af den i artikel 1 omhandlede støtte iværksættes omgående og effektivt.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland sikrer, at denne beslutning gennemføres inden for fire måneder fra datoen for dens meddelelse.

Artikel 4

Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning forelægger Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland Kommissionen følgende oplysninger:

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

([2]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

a) det samlede beløb, som støttemodtageren skal tilbagebetale

b) en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet eller vil blive truffet for at efterkomme denne beslutning og

c) dokumentation for, at støttemodtageren har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland holder Kommissionen underrettet om udviklingen i de foranstaltninger, der træffes på nationalt plan for at efterkomme denne beslutning, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er tilbagebetalt. På Kommissionens anmodning fremsender Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland omgående oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at efterkomme denne beslutning. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland giver også udførlige oplysninger om de støttebeløb med renter, der er tilbagebetalt af støttemodtageren.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2009.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen